

— Pur și simplu vreau să-l distrug, a spus ea. Nimic altceva nu m-ar satisface.

— Vă asigur, lady Virginia, că voi face tot ce pot ca să vă ajut.

— E bine de știut, domnule maior, pentru că, dacă vom lucra împreună, trebuie să avem încredere unul în celălalt. Fără secrete. Totuși, trebuie să mă conving că sunteți omul potrivit pentru așa ceva. Spuneți-mi, de ce credeți că sunteți atât de bine calificat?

— Doamnă, cred că veți descoperi că sunt supracalificat, a spus Fisher. Barrington și cu mine ne cunoaștem de mult timp.

— Atunci, luați-o de la început și povestiți-mi totul, cu toate detaliile, oricât de ne semnificative vi s-ar părea.

— Totul a început când toți trei eram elevi la școala primară St Bede's și Barrington s-a împrietenit cu fiul docherului.

— Harry Clifton, a spus Virginia, scuipând cuvintele.

— Barrington ar fi trebuit să fie exmatriculat de la St Bede's.

— De ce? a întrebat Virginia.

— A fost prins furând de la magazinul școlii, dar a reușit să scape.

— Cum a reușit?

— Tatăl lui, Hugo Barrington, alt criminal, a scris un cec pentru o mie de lire, ceea ce a permis școlii să construiască un pavilion nou de crichet. Așa că directorul s-a făcut că a

uitat, ceea ce i-a permis lui Barrington să meargă la Oxford.

— Și dumneavoastră ați fost la Oxford?

— Nu, eu m-am înrolat în armată. Dar drumurile noastre s-au încrucișat iar în Tobruk, pe când luptam în același regiment.

— Unde a devenit celebru, câștigând Crucea Militară și evadând apoi dintr-un lagăr de prizonieri?

— Ar fi trebuit să fiu eu medaliat, a spus Fisher, îngustându-și ochii. Eu eram comandantul lui atunci și am răspuns de conducerea atacului asupra bateriei inamice. După ce i-am gonit pe nemți, colonelul m-a nominalizat pentru medalie, dar caporalul Bates, un prieten al lui Barrington, a refuzat să mă susțină, așa că am fost citat printre alții, iar Barrington a primit medalia mea.

Giles povestise altfel cele ce se petrecuseră în acea zi, dar Virginia știa pe cine voia să creadă.

— V-ați mai întâlnit de atunci?

— Nu, eu am rămas în armată dar, când mi-am dat seama că îmi pierdusem șansa de a mai fi promovat, m-am retras.

— Deci, cu ce vă ocupați acum, domnule maior?

— Sunt broker și fac parte din Consiliul de la Bristol Grammar School. Mai fac parte și din Asociația conservatorilor locali. Am intrat în partid să mă asigur că Barrington nu va câștiga alegerile viitoare.

— Ei bine, sunt sigură că veți juca un rol important, a spus Virginia, pentru că lui îi pasă cel mai mult să se agațe de locul lui din Camera Comunelor. Este convins că, dacă laburiștii vor câștiga alegerile viitoare, Attlee îi va oferi un loc în Cabinet.

— Peste cadavrul meu.

— Nu cred că trebuie să mergem așa departe. La urma-urmei, dacă și-ar pierde locul la alegerile viitoare, nu prea mai are vreo șansă să fie reprimat, ceea ce înseamnă

probabil sfârșitul carierei sale politice.

— Amin, a zis Fisher. Dar trebuie să subliniez că, deși nu are o majoritate confortabilă, este încă foarte popular printre alegători.

— Mă întreb cât de popular va fi după ce-l voi da în judecată pentru adulter.

— Și-a pregătit deja terenul pentru asta, spunându-le tuturor că a trebuit să joace un soi de șaradă în Brighton pentru a vă proteja reputația. Ține chiar o campanie pentru schimbarea legislației în domeniul divorțului.

— Dar cum vor reacționa alegătorii când vor descoperi că în ultimul an a avut o legătură cu o studentă de la Cambridge?

— De îndată ce se trece de divorț, nimeni nu va mai da o ceapă degerată.

— Dar dacă nu se termină și eu dau de înțeles că încerc cu disperare să mă împac...

— Asta ar schimba complet situația, a spus Fisher. Și vă puteți baza pe mine că știrile despre situația dumneavoastră tristă vor ajunge unde trebuie.

— Bine. Acum, ne-ar ajuta mult scopurile pe termen lung dacă ați deveni președintele Asociației conservatorilor din Bristol Docklands.

— Mi-ar plăcea grozav. Singura problemă este că nu-mi pot permite să petrec atât de mult timp ocupându-mă numai de politică în timp ce trebuie să-mi câștig și traiul. Fisher încerca să nu pară stânjenit.

— Nu va trebui să mai aveți această grijă când veți ajunge în Consiliul grupului Liniei Maritime Barrington.

— Nu prea sper că se va întâmpla așa ceva. Barrington se va opune imediat ce numele meu va fi rostit.

— Nu se poate opune atâta timp cât eu posed șapte și jumătate la sută din acțiunile companiei.

— Nu sunt sigur că înțeleg.

— Atunci lăsați-mă să vă explic, domnule maior. În ultimele șase luni, am cumpărat acțiuni ale companiei Barrington printr-un trust-fantomă și acum posed șapte și jumătate la sută din companie. Dacă veți studia legislația lor corporatistă, veți observa că acest lucru îmi permite să numesc un membru în Consiliu și nu mă pot gândi la cineva mai bine calificat să mă reprezinte decât la dumneavoastră, domnule maior.

— Cum aș putea să vă mulțumesc?

— E foarte simplu. În scurt timp vă veți ocupa doar să deveniți președinte al Asociației conservatorilor locali. De îndată ce veți rezolva această problemă, singurul dumneavoastră scop va fi să vă asigurați că electoratul din Bristol Docklands își va înlătura membrul din Parlament la următoarele alegeri.

— Și pe termen lung?

— Am o idee care ar putea să vă ațâțe fantezia. Dar nu ne putem ocupa de asta până ce nu deveniți președintele Asociației.

— Atunci mai bine m-aș întoarce la Bristol să-mi încep imediat treaba dar, înainte de aceasta, e ceva ce aș dori să vă întreb.

— Desigur, a spus Virginia, întrebați-mă orice. La urma-urmei, acum suntem parteneri.

— De ce m-ați ales pe mine pentru treaba asta?

— Ah, dar e simplu, domnule maior. Giles mi-a spus odată că sunteți singurul om pe care l-a detestat vreodată.

— Domnilor, a spus Bill Hawkins, președintele Asociației conservatorilor, bătând cu ciocănelul în masă, vă rog să faceți liniște. Poate aș putea începe prin a-i cere onoratului

nostru secretar, maiorul Fisher, să citească minutele ultimei întruniri.

— Mulțumesc, domnule președinte. La ultima întrunire, ținută pe paisprezece iunie 1954, comitetul m-a instruit să scriu Biroului Central din Londra și să cer lista candidaților care ar putea reprezenta partidul și electoratul nostru la următoarele alegeri generale. Lista oficială a candidaților a sosit după câteva zile și am trimis câte o copie membrilor, astfel încât aceștia să îi aibă în vedere pe candidații la această întrunire.

S-a căzut de acord ca vacanța de vară să se țină la Castle Combe în anul acesta, cu amabila permisiune a onorabilei doamne Hartley-Booth, JP³. A urmat o discuție despre prețul biletelor de loterie, după care s-a votat, și s-a căzut de acord că un bilet va costa șase penny unul sau șase bilete pentru o jumătate de coroană. Trezorerul, domnul Maynard a raportat că în contul din bancă al asociației există un credit de patruzeci și șapte de lire și doisprezece șilingi. A spus că a trimis o scrisoare de debit tuturor membrilor care nu și-au plătit cota anuală. Nemaifiind alte probleme, ședința s-a încheiat la zece și douăsprezece minute.

— Mulțumesc, domnule maior, a spus președintele. Și acum, să trecem la articolul doi, adică lista candidaților recomandați de Biroul Central. Ați avut toți mai multe zile în care să analizați numele, deci voi începe întrunirea cu scurtarea listei și discutarea candidaților care credeți că ar trebui să fie chemați pentru un interviu.

Fisher îi arătase deja lista candidaților lui lady Virginia și căzuseră de acord asupra persoanei preferate. Fisher s-a lăsat pe spate și a ascultat cu atenție părerile membrilor Comitetului despre meritele și defectele fiecăruia dintre ei.

³ Justice of the Peace - Judecător de Pace.